

Pieper en Bliksem
**en de trippelende
paardenvoetjes**

Marieke Lootsma

Pieper en Bliksem zitten dicht tegen elkaar aan, lekker warm bij het vuur. Ze zijn net aangekomen bij hun **lieve vrienden**, muis Emma en hond Waffie.

De cavia's hebben het nog een beetje koud van de reis. Emma gooit daarom wat extra houtjes op het vuur en Waffie deelt warme appelstukjes uit.

'Mmm, heerlijk Waffie. Ik hou van deze tijd van het jaar,' zegt Pieper genietend, terwijl ze naar de maan kijkt die door de bomen schijnt.

'Kijk, de maan doet me denken aan dat liedje wat kinderen altijd zingen in deze tijd van het jaar: **Zie de maan schijnt door de bomen, makers staakt uw wild geraas.**'

‘Ja, maar dat liedje is wel raar. *Makkers, staakt uw wild geraas?* Wat betekent dat toch?’ zegt Waffie. ‘En bij een ander liedje zingen ze *Zie ginds komt de stoomboot...* en je hebt nog iets met **kapoentje.**’

Emma grinnikt. ‘Volgens mij gaat dat van *makkers* over stoppen met ruzie maken. En *zie ginds* betekent daar, in de verte. Maar *kapoentje...* dat weet ik ook niet. Ach, het zijn in ieder geval gezellige liedjes.’

Dan spitst Waffie zijn oren. **‘Ssst!’** Stil eens!’

‘Ja, lekker rustig, hè?’ Die grap ken ik inmiddels van Pieper; mompelt Bliksem met rollende ogen.

Maar Waffie schudt zijn kop. ‘Nee, echt! Ik hoor iets.’

Ze luisteren allemaal. **Trippel trappel... trippel trap,** horen ze zachtjes in de verte. Alle vier spitsen ze hun oren. Ja, daar is het weer, het geluid van getrippel is duidelijk te horen.

‘Kijk daar,’ fluistert Waffie en hij wijst met zijn neus naar het dijkje. In het maanlicht glinstert een lang ding. Even later verschijnt de vorm van een paard met iemand erop.

‘Hé, dat ding lijkt wel een staf,’ fluistert Bliksem. **‘Zou het...?’**

Pieper springt omhoog, ‘Jaaa, het is Sinterklaas!’

Ze kunnen hun nieuwsgierigheid niet bedwingen. Voorzichtig sluipen ze dichterbij en verstoppen zich in het hoge gras.

Het geluid komt steeds dichterbij. Trippel trappel...

trippel trap. **‘Ho ho ho,** Ozosnel,’ zegt een zware maar warme stem.

‘Ho ho ho?’ fluistert Pieper. ‘Dat zegt Sinterklaas toch helemaal niet?’

Maar voordat iemand iets kan zeggen, verschijnen er vier stevige paardenvoeten met rode beenwarmers vlak voor hen.

‘Ik weet dat jullie daar zijn. Wees maar niet bang,’ zegt de zware stem. **‘Ik ben het maar, Sinterklaas.’**

Voorzichtig steekt Waffie zijn kop omhoog. Emma komt achter het gras vandaan.

‘Waffie en Emma, wat fijn dat ik jullie hier tref,’ zegt Sinterklaas met een glimlach.

En oh, kijk, daar zitten vast Pieper en Bliksem verstopt. Kom maar tevoorschijn, ik doe jullie niets.’

Aarzelend kruipen ze naar voren.

‘Zo, nu kan ik jullie goed zien. **Halootjes Pieper en Bliksem,** hebben jullie nog plezier van de rugtasjes gehad?’ vraagt Sinterklaas.

Bliksem kijkt verbaasd. ‘Hoe weet hij dat?’ fluistert hij tegen Pieper.

Sinterklaas knipoogt. **‘Ik vergeet nooit iets.** Ik denk niet alleen aan de kinderen hoor, maar natuurlijk ook aan de dieren. **Maar ssst,** niet doorvertellen. Straks staan alle dieren uit de het hele land, **van eekhoorns tot giraffen,** langs de kade op mij te wachten tussen alle mensen. Nee, dat kan niet. Laat de andere dieren maar denken dat ze toevallig iets leuks of lekkers vinden. **Toch, Ozosnel?’**

Het paard hinnikt instemmend.

Sinterklaas haalt iets tevoorschijn, klimt van Ozosnel en legt het voorzichtig op het gras. Hij geeft ze alle vier nog een aai over de bol en zegt, **‘Tot volgend jaar. Nou, dag hoor!’**

Met verbazing en bonzende harten kijken ze hoe de paardenvoetjes weer verder gaan, tot ze zijn verdwenen in de nacht.

Nieuwsgierig lopen ze naar wat de Sint heeft achtergelaten. Vier mooie, warme, rode mutsjes met elk een eigen letter erop genaaid.

Met hun warme mutsjes op hun hoofd lopen ze terug naar het kampvuur. Pieper begint te zingen ‘Zachtjes gaan de paardenvoetjes...’, de anderen lachen en zingen vrolijk mee, **‘Trippel trappel trippel trap...’**

